

KSČM

Hezké VÁNOCE všem
přeje OV KSČM Kladno

Stanovisko KSČM k aktuálnímu dění v Sýrii

Střední východ zažívá nové dramatické události poté, co bylo syrské hlavní město Damašek obsazeno bojovníky džihádistické skupiny Haját Tahrír aš-Šám, která vznikla z Fronty an-Nusrá, oficiální odnože organizace Al-Káida. Tento stav je vyústěním dlouholeté snahy imperialismu USA a jeho spojenců destabilizovat Sýrii a další státy za použití islamistických teroristických sil i přímého vojenského vměšování.

Již teď je zřejmé, že současná situace v žádném případě nepřinese Sýrii mír a stabilitu. Předznamenává naopak nové utrpení pro obyvatele Syrské arabské republiky a dalších států v oblasti Středního východu a zároveň i nové masové uprchlické vlny.

KSČM před takovým vývojem dlouhodobě varovala. I v těchto chvílích vyjadřuje svou solidaritu lidu Sýrie, syrským komunistům a všem dalším pokrokovým, demokratickým a antiimperialistickým silám v zemi.

Vedení KSČM, 9. 12. 2024

Mladí moc nevěří, že ČR bude lepším místem pro život

Mladí lidé stále častěji opouštějí ČR. I přes Fialův příslib německých platů je trend jasný, když v dospělosti chce žít v zahraničí až pětina dětí. Nejčastějším důvodem jsou pracovní příležitosti, a do úvah mladých se čím dál více promítá nespokojenost s politickou a ekonomickou situací země.

Nechuť setrvat v dospělosti v České republice je dána především obecnou nedůvěrou v budoucnost země. Jen čtvrtina dětí si myslí, že Česko bude lepším místem pro život. 41 % nevěří, že se něco změní. 17% zmiňuje obavy ze zhoršující se ekonomické situace, kriminality, rostoucího znečištění, nezaměstnanosti i neschopnosti vlády problémy řešit.

Bylo by asi nefér z tohoto vinit jen současnou vládu. Co se jí ovšem odpustit nedá je to, že nedělá nic pro to, aby tento negativní trend zvrátila. Naopak. Např. schválení rozpočtu na příští rok, a mimo jiné oblast vzdělávání zůstává kvůli rozpočtu v nejistotě. Zatímco premiér Fiala kromě německých platů hlásá další fantasmagorie o tom, jak české univerzity za další čtyři roky dostane mezi světovou špičku, akademici uvádějí, že vláda nereflexuje univerzity jako svou prioritu a předsednictvo Rady vysokých škol tak vyzvalo MŠMT, aby zapracovalo srovnání českých mezd s německými do střednědobého výhledu rozpočtu vysokého školství. Rada zkrátka požaduje činy místo prázdných slibů. Činy, ke kterým se ale Fialova vláda jaksi nemá.

MŠMT pro Echo24 uvedlo, že výroky premiéra Petra Fialy, že ČR potřebuje další čtyři roky na to, aby dosáhla úrovně špičkových univerzit, odráží dlouhodobou vizi vlády zaměřenou na zvýšení kvality a konkurenceschopnosti českého vysokého školství. Vysoké školy si přitom dlouhodobě stěžují na podfinancování. Školství bylo před volbami jednou z proklamovaných priorit současné vlády. Ze slibovaných 130 % průměrné mzdy letos v prvním pololetí dostali učitelé 107,7 %. A nejde jen o mzdy.

Do vzdělávání a inovací tak příští rok reálně zamíří kvůli inflaci méně peněz než loni, což nechává velké Fialovy plány růstu ekonomiky jen na papíře. Vládní hospodářská strategie z letošního října sice slibuje dostat Česko do roku 2040 mezi deset ekonomik EU s nejvyšším HDP na hlavu, ekonom Libor Dušek z NERVu však upozorňuje, že rozpočet vede Českou republiku úplně opačným směrem, když veřejné výdaje na vědu a výzkum jako podíl k HDP dlouhodobě klesají a jsou výrazně pod průměrem EU. Jak přitom ukazují poslední data OECD, právě veřejné investice do vědy a výzkumu se během pěti let promítnou v HDP deseti až patnáctinásobně.

Není tomu ani pár dní od voleb nové Evropské komise s její staronovou předsedkyní Ursulou von der Leyenovou, a už se (znovu)začalo kašlat na evropské občany. V tomto případě především na evropské zemědělce, bez kterých bychom neměli kvalitní a zdravotně nezávadnou potravu. Předsedkyně Komise, Ursula von der Leyenová, totiž minulý týden odletěla do Uruguaye, aby finalizovala a podepsala dohodu o volném obchodu mezi EU a Mercosurem.

Mercosur přitom zahrnuje agrikulturní velmoci jako je Brazílie a Argentina a otevření našeho trhu jejich zboží a produktům, na které neexistují takové zdravotní a environmentální požadavky a které jsou i díky tomu levnější na vypěstování či výrobu, znamenají, že kvalitnější a bezpečnější zemědělské produkty a zboží z Evropy jim nebude schopno konkurovat. Staneme se tak ještě závislejší na dovozech jídla přes půl planety a zaplavíme trh méně kvalitním a bezpečným zbožím.

S protestujícími zemědělci si tedy evropské elity hlavu nelámou a francouzský prezident Macron, vnitřním přesvědčením neoliberální politik, který slíbil francouzským a evropským zemědělcům podporu, se ukázal jako naprosto neschopný, když umožnil znovuzvolení von der Leyenové bez toho, aniž by musela upustit od dohody s Mercosurem. To jen ukazuje, že navzdory jejich slovům se není možné spoléhat na slova neoliberálních a klasických politiků. **Změnu od nich čekat nelze a je potřeba jim jasně říci STAČILO a vyměnit je. S našim panem premiérem budeme mít tuto šanci již za méně než rok a já pevně věřím, že ji využijeme.**

Hezký vánoční čas přeje Kateřina Konečná

Desatero předsvátečních zastavení. Co možná o Vánocích, které se již kvapem blíží, nevíte?

Vzájemná úcta, přátelství a láska – to jsou pravé Vánoce. A také s dárky a s dobrým jídlem. To jsou symboly, které spojují vánoční svátky na celém světě. Někdejší pohádkové kouzlo Vánoc, jak jinak než bílých, spočívajících v radosti z rodinných setkání a dodržování tradic, postupně nahradila honba za dárky a sháněním peněz na ně. Vánoce dávno nejsou svázány pravidly diktovanými církví, každý je pojímá po svém. A je to tak dobře.

Zastavení první – advent

Původně *pohanské svátky* zimního slunovratu ve většině předkřesťanských kultur byly spojeny s oslavou očekávaného návratu světla, Slunce. Tak jako většina pohanských svátků i ty, které si později přisvojila církev, byly vždy spojeny s přírodou a jejími cykly. Křesťanská církev marně bojovala s pohanskými zvyky, a tak přistoupila k jejich přetvoření v křesťanské oslavy. K naději přinášející do života lidí a přírodě symbol Slunce, přidala narození Páně. Nezatratila mnohé z pohanských zvyků, ale naopak je ve svůj prospěch využila.

Tak třeba *advent*. Začíná čtyři týdny před vánočními svátků. Původně měl čistě *postní* rámeček. Před dlouhou zimou bylo třeba šetřit zásobami, aby se lidé a zvířata ve zdraví dožili jara. Během adventu se také hodně uklízelo, aby mohlo být »staré« nahrazeno »novým«. Dnes, co si budeme povídat, je advent dobou horečného, až bezohledného nakupování kdečeho.

Adventní věnec se svíčkami je relativní novinkou, protože pochází z první poloviny 19. století. Ale jeho prazáklad tvořily pohanské věnce upletené z větví jehličnanů, které byly chápány jako symbol lidské pospolitosti.

Dnešní *adventní věnec* se svíčkami pochází z Německa 1. poloviny 19. století. Ale věnec z jehličnatých stromů jako symbol návratu Slunce a vzájemné pospolitosti patří ke zvykům dávno předkřesťanským. Výzdoba chvojím, které bylo ozdobeno jablky a červenými stužkami je, jak jinak, opět původní pohanský zvyk.

Zastavení druhé – slunovrat

Vánoce mají základ, jak již řečeno, v pohanských zvycích, v oslavě *zimního slunovratu*. Tak tomu bylo ve většině předkřesťanských kultur, které očekávaly návrat světla, Slunce. Jako většina pohanských svátků i ty, které si později přisvojila zjm. katolická církev, byly ostatně vždy spojeny s přírodou a jejími cykly. *Církev* k naději, kterou přináší do života lidí a přírody Slunce, přidala narození Páně.

Slunovrat, nejen ten zimní, je předmětem oslav po celém světě. Důvodem oslav zimního slunovratu je vítání delšího dne (delší doby během dne, po kterou svítí Slunce), ústup zimy a sněhu a příchod tepla, lepších podmínek pro růst zemědělských plodin, potažmo více úrody a jídla. Různé kultury si tyto cykly vysvětlovaly jako přizeň bohů a odpovídajícím způsobem je oslavovaly. Každá po svém...

Letos zimní slunovrat nastane v sobotu 21. prosince 2024 v 10.19 hodin. Tak praví znalci. Je nejkratším dnem a nejdelší nocí v roce. Slunce se začíná vracet. S příchodem křesťanství vzaly pohanské svátky zaslavé. A pokud některé významné dny opravdu nejdou z kalendáře vymazat, jsou alespoň »přemaskovány«. A tak máme Vánoce. Ano, třeba jen připomenout, že zimní slunovrat v pohanském pojetí byl a je svátkem smrti a následného znovuzrození. Aniž bychom chtěli tímto sdělením znevažovat Vánoce...

Zastavení třetí – stromeček

Pohanská *tradice uctívání stromu* pochází z rituálu zimního slunovratu, jenž zahrnoval použití stále zelených větví, nejen jehličnanů. Možná i proto katolická církev zdobením vánočních stromků tvrdí, ba dokonce krutě trestala a pronásledovala. I proto ve středověku těžko najít byt jen zmínku o vánočním stromečku.

V 16. století se rozhodla s vánočním stromečkem smířit. Jeho větve měly napříště symbolizovat *věčný život*, který slibovala věřícím. Vánoční stromky se začaly objevovat v kostelích, v 17. století pronikaly do německých šlechtických sídel a později i do měšťanského prostředí. V Rakousku-Uhersku (tedy i u nás) i jinde (například ve Francii) se první zdobené vánoční stromky objevovaly až v polovině 19. století. Byla na nich jablíčka, ořechy, perníky a jiné sladké pečivo a ještě později též lojové svíčky. Ty byly ve 20. století nahrazeny svíčkami voskovými. Pokud se chcete přiblížit tradici z přelomu 19. a 20. století, potom stromek zavěste ke stropu špičkou dolů nad štedrovečerní stůl a ozdobte ho jablky, perníčky a ořechy.

Zastavení čtvrté – vánoční dárky

I dárky pohané rozdávali, byť ne v rozsahu, jaký se objevuje dnes. Podle staré tradice se *o svátcích slunovratu* obdarovávali milenci a manželé jablkem. Později také perníkovými postavičkami Adama a Evy, někdy i se symbolem hada. Dnes to s »dárkováním« přeháníme, je zapomenuto, že darem, byť sebemenším, vyjadřujeme lásku, úctu a ochotu pomáhat. Součástí vánočního dárku však má být i překvapení! *Podstata* vánočního dárku, jako *dárku z lásky*, postupně mizí a nahrazuje ji snaha ohromit.. A třeba se i zadlužit. Není původní myšlenka lepší?

Zastavení páté – jmelí

Odpradáva lidé věřili, že *jmelí* ztělesňuje živoucího ducha a je *symbolem života a ochranným talismanem*. Keltové údajně jmelí sekali zlatým či stříbrným srpem a po odseknutí se nesmělo dotknout země. Příkladala se mu moc vyvolat nebo udržet svazek mezi dvěma osobami opačného pohlaví. Jmelí má prý i moc ochránit před čarodějnicemi a zlými duchy. Čím více kuliček na něm najdete, tím více štěstí vás v příštím roce čeká. Jmelí zavěšené nad štedrovečerní tabulí přinese štěstí a každému stolovníkovi splní jedno přání, pokud ho zašeptá do první zapálené svíčky na vánočním stromečku.

Jmelí podle tradice **přináší štěstí a lásku**, ale jen v tom případě, **když je darované**. Traduje se, že se má zavěsit nad dveře či na lustr a tak nechat po celý rok, až do příštích Vánoc. Pokud má na sobě alespoň jednu, poslední bobulku. Jakmile i ta odpadne, má se staré jmelí spálit. Tím se odežene vše špatné. A trocha romantiky – **»líbačka« pod jmelím**, kterou muži tak rádi a s láskou (i účtou k ženám) bezrestně využívají. Pod zavěšeným jmelím mohou políbit jakoukoliv ženu. Počet políbených je však omezen počtem kuliček. Po každém polibku by se měla jedna kulička ze jmelí utrhnout. Nejsou kuličky, není líbání...

Nejlepším dárkem je **jmelí zelené**. Přináší prý obdarovaným zdraví! Tak praví historie, v níž se zlaté, stříbrné a jinak barvené jmelí nepoužívalo. Zato se celé věky věřilo a dosud věří v léčivé vlastnosti jmelí. Každopádně **darované jmelí nosí štěstí**, a tak je dobré před Vánoci i při vánočních návštěvách s sebou snítka zeleného jmelí přinést.

Zastavení šesté – vánoční čarování

Ano, nejkouzelnějším dnem Vánoc je Štědrý den a kouzelnou dobou pak Štědrý večer. Základem je slunovrat. Ale ne všechny zvyky jsou spojeny s radostným očekáváním. Např. po celý Štědrý večer mají na slavnostním stole hořet **dvě svíčky**. Zhasne-li jedna z nich, věřilo se, že do roka zemře hospodář nebo hospodyně.

Ani známý a mnohokrát s Vánocemi spojovaný zvyk **házení střevícem** není zas tak veselý, jak se traduje. Má (prý) dva významy. Směřuje-li špička střevíce k východu z bytu či domu, házející dům opustí – což mohlo znamenat veselku, ale i cestu na hřbitov. Nepříjemná představa...

S vánočním čarováním souvisí **louskání ořechů**, nejen vlašských, ano, po štědrovečerní večeři. Smrt si prý přijde pro toho, kdo rozlouskl ořech se suchým jádrem. »Zubata s kosou« si údajně přijde i pro toho, kdo po příčném **rozkrojení jablka** najde v něm místo hvězdy křížek.

Zastavení sedmé – pouštění lodiček

Po večeři se pouštěly lodičky – dodnes to patří k nejoblíbenějším vánočním zvykům. Vydlabaná půlka vlašského ořechu

s kouskem tenké vánoční svíčky (tzv. narození-nové jsou nejlepší) se po zapálení pokládaly do umyvadla či vany s vodou. Každý aktér čarování si musí lodičku připravit sám. **Lodička zůstane u břehu** – nečekají vás žádné změny, **když se potopí**, hned či až po chvíli, snaha zlepšit svou situaci v roce příštím bude marná. I po dobrém začátku se vaše snažení mine účinkem. Pluje **bok po boku s jinou lodičkou** – láska a přátelství, též výhodná obchodní spolupráce. Čím déle plují vedle sebe, tím bude vztah pevnější.

Pokud ještě věříte v čarovnou moc Štědrého večera a také na pouštění lodiček, nabízíme jen namátkou několik tradičních výkladů. **Všechny lodičky v kruhu** – v rodině bude přátelství, úcta a tolerance. **Jedna lodička uprostřed kruhu** – její »majitel« potřebuje ochranu a pomoc. **Lodička mimo rodinný kruh** – její majitel v příštím roce rodinu opustí. **Lodička potopí jinou lodičku**, potom vězte, že její tvůrce chce své plány uskutečnit za každou cenu. **Lodička sama dopluje k druhému břehu**, potom i bez pomoci získáte vše, po čem toužíte... A tak dále.

A ještě jednou ořechové lodičky, tentokrát s méně známým výkladem. Jejich pouštění bylo důležité i pro **těhotné ženy**. Díky jim se mohly dozvědět, zda čekají holčičku nebo chlapečka. Stačí vypustit jednu velkou a jednu menší skořáčku. Pluje-li menší skořáčka napravo od větší, narodí se chlapec, pokud plave po levé straně, narodí se holčička. Když se k malé lodičce přidruží další, narodí se více dětí najednou. Zhasnutí jedné ze svíček věští budoucí komplikovaný vztah rodičů a dítěte. Lodičky se měly po věštění vždy spálit, aby se umocnila kladná věštba a oslabil ta negativní.

Zastavení osmé – lití olova

Jde původně o keltský zvyk, druidové (kněží) prý tajemství lití olova velmi dobře znali. Měli ve společnosti významné postavení a jejich znalosti nabízely lidem řešení řady životních problémů. Zroztaveného olova vlitého do studené vody vykládali druidové **budoucnost člověka**. Můžete to zkusit i vy. Olovené kuličky zakoupíte v vprodejnách rybářských potřeb. Roztavte je na starší, již nepotřebné ocelové lžiči či naběračce nad otevřeným plamenem. Připravte si nádobu se studenou vodou a po roztavení olovo vlijte do vody. Lžiči s olovem dejte těsně nad vodní hladinu, nesmíte lít z výšky! Jde doslova o zdraví! Pára by je mohla poškodit. Po chvíli olovo zchladne, můžete je tedy vyjmout a začít s věštěním. Pozor na křehkost olova, polámané tvary se k věštění nehodí. Dříve olovo lili a obrazce vykládali jen keltské kněží, dnes si **odlítek musí každý zhotovit sám**, včetně výkladu obrazce. Při jeho tvorbě a lití třeba myslet na svá přání, trápení apod. Při čtení významu použijte fantazii. Aniž bychom vás chtěli navadět či ovlivňovat, vězte, že **rovné čáry** znamenají spokojený a klidný život. **Vnitřní** pak naznačují nejasnosti, zmatky, cestování, duševní zmatky, **půlkruh** pak falešného přítele, zradu či rozchod s milovaným člověkem. **Jeden uzavřený kruh** vám ovšem přinese finanční zisk, **více dobře vyvedených kruhů** údajně nabízí štěstí, blahobyt a hodně dětí. **Dva kruhy** – svatbu, **dva porušené kruhy** naopak rozchod s partnerem, zrušení zasnub či svatby. Výkladů obrazců z litého olova je bezpočet, některé nabízejí štěstí jiné neštěstí. Jak již to v životě bývá.

Zastavení deváté – věštby o lásce

Mnoho štědrovečerních věsteb se týkalo lásky. Děvčata dávala na Štědrý den pod polštář svým milým **hřeben se svými vlasy** nebo část svého oděvu. Kterou? Netušíme. Muž, který na polštáři spal, po probuzení věnoval první myšlenku dívce, které vlasy či část oděvu patřily, brzká svatba byla prý jistá.

Magické zrcadlo nabízelo dívkám budoucnost. Na bílé plátno se postaví skleněná nádoba naplněná čistou vodou, podložena kouskem lesklého plechu, a za ní dvě hořící svíčky. Do takto zhotoveného zrcadla se pak asi hodinu dívka musí bez vyrušení dívat, citlivějším osobám údajně stačí 10-12 minut. Upřený pohled dívky uvedl do transu a zjevila se jim nejbližší budoucnost. O tom, co viděly, se nemluví.

Dívky nesměly psát o Štědrém dnu dopis svému milému. Znamenalo by to brzký rozchod. Pánové však zřejmě mohli psát, jak chtěli. Anebo jen tato tradice předjímá lenost mladých (nejen mladých) mužů psát dopisy? O Štědrém dni se mohly dívky dozvědět něco o budoucím ženichovi. Stačilo **zabou-chat na kurník**. Když se ozval kohout, byl čas na to, aby se dívka chystala na svatbu.

Zastavení desáté – neobvyklé »čáry«

Proč se následující štědrovečerní kouzlení týká (podle tradice) prakticky jen dívek, těžko říci. »Chlapácké« a klučičí magické triky jsme v archivu nenašli. Pokud nepočítáme následující, budoucím mužům nikterak nakloněné... Když se pometlem **vyčistila pec** od popela, malí chlápci po něm přeběhli, aby se v noci nepomočovali. Ale proč jen oni? Děvčata se mohla pomočovat? Naštěstí staré klasické pece dnes najdete jen sporadicky v muzeu nebo v některém ze skanzenů. A zkusete se zeptat některého z mladíků co je to pometlo, po kterém mají přeběhnout. Je to smeták, metla vázaná z březového proutí.

Podle směru kouře ze **sfouknuté svíčky** se také určovala budoucnost. Když kouř stoupal vzhůru, byl ten, kdo svíčku sfouknul, příští rok zdravý. Kouř směřující do kouta místnosti nebo ke kamnům znamenal, že zůstane doma. A komu šel kouř ke dveřím, ten měl odejít z domova. Jiří Janouškovec

KSČM a nerealná bublina

KSČM zásadně odmítá schválený návrh státního rozpočtu na rok 2025. Tento rozpočet podle stran nepovede k ekonomickému růstu České republiky ani jeho obyvatel, jen k jejímu dalšímu zadlužování a zaostávání. Komunisté to uvedli v dnešním stanovisku schváleném jejich výkonným výborem.

Poslanecká sněmovna PČR schválila ve třetím čtení návrh státního rozpočtu na rok 2025 a postoupila ho Senátu. Rozpočet byl schválen se schodkem 241 mld. Kč. To je sice o 41 mld. Kč méně než v pozměněném rozpočtu na rok 2024, ale schodek je o 10 mld. vyšší než původně navrhovaný. Těchto 10 mld. by mělo jít na pokrytí škod po povodních, jejichž odhad je ale zhruba 120 mld. Kč.

»Celý rozpočet se navíc ukazuje jako zcela nerealný, stejně jako ten letošní. Jak na straně příjmů, tak i výdajů – celkově jde o bublinu zhruba 43 mld. Kč. Plánovaný růst HDP ve výši 2,5 % je už dnes nad úroveň odhadů (byť jen o desetinu procentního bodu, i to jsou však miliardy Kč). Problematickým místem jsou např. nadhodnocené příjmy z prodeje emisních povolenek o přibližně 11 mld. Kč nebo nedořešený způsob snížení dotací na obnovitelné zdroje energií. Zcela nezodpovědným a nepromyšleným počinem je převedení výdajů na platy nepedagogických pracovníků na obce, přičemž nikde není plánováno, kde obce na tyto výdaje vezmou finanční prostředky, nebo podcenění výdajů na důchody ve výši 6 mld. Kč.« **uvedli komunisté.**

Upozorňují, že ve státním rozpočtu došlo na základě požadavků NATO k dalšímu nárůstu již tak rekordních výdajů na zbrojení, které dosahují 2 % HDP, přitom na vědu a výzkum má jít pouhé 1,8 % HDP (průměr EU je zhruba 2,3 %). KSČM navrhuje zavést na příjmové stránce progresivní zdanění, zdanit nadnárodní monopoly a odliv dividend do zahraničí, na výdajové stránce pak podpořit prorůstová opatření, vědu a výzkum, zajistit důstojné příjmy pracujících a důchody seniorů, omezit výdaje na zbrojení a zastavit válku na Ukrajině. (pk)

Odškodnění lidí šikanovaných kapitalistickým režimem

Vlády se po listopadu 1989 soustředily zejména na vyrovnávání s dědictvím minulosti, hlavně s aktivitami spojenými s komunistickým systémem. Také Fialova vláda právě schválila tzv. odškodnění lidí šikanovaných komunistickým režimem. Je zřejmé, že současná vláda je ve velké krizi, když se ještě 35 let po převratu snaží získávat přízeň voličů takovýmto retardovaným způsobem. Co kdybychom ale stejnou optikou nahlédli na nespravedlnosti, které se objevily v novém, kapitalistickém uspořádání po roce 1990, respektive 1993?

Zkusme si nyní představit spravedlivější a profesionálnější vládu, která by přišla za rok po volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky (podzim 2025) a která by se zabývala odškodněním lidí šikanovaných kapitalistickým režimem. Představa vlády, která by zahájila proces odškodnění obětí kapitalistické šikany, se může zdát odvážná, ale v kontextu současné doby je takováto úvaha více než relevantní.

Níže následuje reformulace vládního záměru se záměnou slov »komunistický« a »kapitalistický«. Text se hned stává velmi důležitým a aktuálním. Zejména v současné době, tedy pod vládou Fialova režimu.

Jedním z klíčových návrhů by bylo odškodnění těch, kteří byli nuceni opustit zemi kvůli společenskému a ekonomickému tlaku, systematické diskriminaci nebo politickým praktikám, jež znevýhodňovaly odpůrce režimu. Tito lidé by mohli žádat o jednorázové odškodnění ve výši 100 000 korun. I když tato částka nemůže plně nahradit ztráty, symbolizuje uznání utrpení a způsobené křivdy.

Další skupinou, která by mohla být odškodněna, jsou ti, na které nespravedlivě cílily bezpečnostní a zpravodajské složky (např. BIS). Zatímco někteří vnímají bezpečnostní a zpravodajské složky jako garanta bezpečnosti, není tajemstvím, že jejich aktivity někdy zasahovaly do životů občanů neadekvátním způsobem. Šikana, sledování a vytváření nátlaku na osoby kritické k systému si zaslouží pozornost i formu odškodnění, bez ohledu na to, zda dotčení jednotlivci nátlaku podlehlí či nikoliv.

Realizace takového programu by vyžadovala nejen legislativní úpravy, ale i citlivý přístup. Správní řízení pro posuzování žádostí by navíc muselo být transparentní a rychlé, aby nevznikaly další frustrace u těch, kteří již utrpěli. Zároveň by přiznané částky měly být chráněny před exekucemi nebo daňovými odvody, aby skutečně sloužily k odčinění křivd.

Ekonomické náklady, odhadované v rozmezí desítek až stovek milionů korun, by znamenaly jen malou zátěž pro státní rozpočet ve srovnání s ohromným státním zadlužením, které každý rok zvyšuje Fialova vláda pod vedením elektrikářského ministra financí Zbyňka Stanjury. Navíc je třeba vidět, že spravedlnost nemůže být hodnocena pouze z hlediska finančních výdajů, když Fialova vláda nesmyslně finanční prostředky vyhazuje například na zbrojení a podporu války.

Takovýto krok by nebyl jen o nápravě konkrétních křivd. Byl by to i signál, že kapitalistický režim je ochoten přiznat chyby, vyrovnat se s jejich následky a ukázat, že lidská důstojnost a spravedlnost má v moderním státu nezpochybnitelné místo. V době, kdy důvěra občanů ve stát často upadá, může být takový symbolický akt klíčem k obnově důvěry a prvním krokem ke spravedlivějšímu systému.

Odškodnění za kapitalistickou šikanu je zatím jen hypotézou, ale ukazuje na důležitý směr. Možná právě tato myšlenka by mohla být impulsem k širší diskusi o tom, jaký stát chceme budovat po příštích volbách do Poslanecké sněmovny (podzim 2025) a jakým způsobem chceme realizovat solidaritu. Jan Klán

Kalendáře na rok 2025 jsou k dispozici na OV KSČM KLADNO

Zpravodaj OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077 e.mail: ov.kladno@kscm.cz, WEB://<http://kladno.kscm.cz> MIČ 47 437
Nevyžádané příspěvky se nevracejí